

Τα Μακροχρόνια Αποτελέσματα της Πειθούς του Εαυτού

- Aronson και Carlsmith μελέτη του 1963: Παιδιά βαθμολόγησαν την ελκυστικότητα κάποιων παιχνιδιών και έπειτα τους απαγορεύθηκε να παίξουν με το παιχνίδι που βρήκαν περισσότερο ελκυστικό.
- AM = Αυστηρότητα δυνητικής τιμωρίας
 - ½ παιδιά: Απειλή ήπιας τιμωρίας σε περίπτωση μη υπακοής και ενασχόλησης με το παιχνίδι
 - ½ παιδιά: Απειλή αυστηρής τιμωρίας
- EM = βαθμολογία της ελκυστικότητας του παιχνιδιού
- Απειλή αυστηρής τιμωρίας
 - Το απαγορευμένο παιχνίδι παρέμεινε πολύ ελκυστικό
 - Καμία αλλαγή στις στάσεις
 - Υπήρχε επαρκής εξωτερική δικαιολόγηση για αντίσταση στο παιχνίδι
- Απειλή ήπιας τιμωρίας
 - Το απαγορευμένο παιχνίδι βαθμολογήθηκε ως λιγότερο ελκυστικό
 - Η εξωτερική δικαιολόγηση ήταν ανεπαρκής
 - Προέβησαν σε επίλυση της ασυμφωνίας μέσω εσωτερικής δικαιολόγησης
 - Άλλαξαν στάση απέναντι στο παιχνίδι

Πείραμα Freedman 1965

Τα παιδιά που είχαν υποστεί μια απειλή για ήπια τιμωρία ήταν πολύ λιγότερο πιθανό να παίξουν με ένα απαγορευμένο παιχνίδι (πορτοκαλί στήλη) από τα παιδιά που είχαν απειληθεί με μια αυστηρή τιμωρία (μπλε στήλη). Όσα απειλήθηκαν ήπια, έπρεπε να δώσουν τη δική τους δικαιολόγηση, υποτιμώντας την ελκυστικότητα του παιχνιδιού («δεν ήθελα να παίξω με αυτό έτσι κι αλλιώς»). Η επακόλουθη μείωση της ασυμφωνίας διήρκεσε για εβδομάδες.

